

Έγνώριζε καλοίς τὴν Γαλλικὴν γλωσσαν ως Γάλλος, καὶ συνέγραφε πάντοτε ἀρθρα φιλολογικὰ διὰ τὰς ἐφημερίδας. Άπεβίωσε κατὰ τὰ 1843 ἔτος εἰς ἄκραν πενίχν. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 735.

ΙΩΑΝΝΟΥ (Μάγθος). Ιωαννίτης. Εἴς τῶν λογίων ἀνδρῶν, ἀκμασάντων κατὰ τὴν ΙΙΙ'. ἑκατονταετηρίδα, καὶ διακριθεὶς ως στιχολόγος εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν διάλεκτον. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 304.

Κ.

ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ (Ιερεμίας). Λευκάδιος. Εἴς τῶν λογίων Ἱερομονάρχων, ἀκμασάντων κατὰ τὴν ΙΖ'. ἑκατονταετηρίδα. Ἐχρημάτισσε σχολάρχης τοῦ ἐν Κερκύρᾳ κοινοῦ φροντιστηρίου. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 127.

ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ (Μαζάρεος). Κεφαλλήν. Πρεσβύτερος καὶ Ἀρχιμανδρίτης. Ἐπαγγέλλετο τὴν διδασκαλίαν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἑνεστώσης ἑκατονταετηρίδος. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 341.

ΚΑΒΒΑΛΙΩΤΗΣ (Θεόδωρος). Μοσχοπολίτης. Εἰς τῶν λογίων ἀνδρῶν, ἐπαγγελλομένων τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΙΙ'. ἑκατονταετηρίδος. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 119.

ΚΑΒΡΑΣ (Ζήσης). Ἀμπελάκιώτης. Ιατροφιλόσοφος ἀκμάσας περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἑνεστώσης ἑκατονταετηρίδος. Ἰδε

τὴν Σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ 311, καὶ τὸν ἀριθμὸν 399.

ΚΑΓΚΕΔΔΑΡΙΟΣ (Ἀλέξανδρος). Εἴς τῶν λογίων ἀνδρῶν τῆς ΙΙΙ'. ἑκατονταετηρίδος. Εγίνε δὲ γνωστὸς ως μεταφραστὴς τῆς παλαιᾶς ἱστορίας τῆς ὑπὸ τοῦ Γάλλου Rollin, καὶ ὡς διορθωτὴς διαφόρων Ἑλληνικῶν πονηράτων. Ἰδε τοῦς ἀριθμοὺς 88, 92 καὶ 107.

ΚΑΪΡΗ (Εὐαρθία). Ἐκ τῆς νίσου Ἄνδρου, καὶ αὐταδέλφη τοῦ περιωνύμου διὰ τὴν πατδεῖαν του καὶ διὰ τὰς ἀλλοκότους θρησκευτικὰς ἀρχὰς του Θεοφίλου Κατρη, ἀποβιώσαντος ἐν Σύρῳ κατὰ τὸ 1851. Εχρημάτισε διευθύντρια τοῦ ἐν Κυδωνίᾳς Παρθεναγγείου, καὶ μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὰ περὶ ἀνατροφῆς τῶν κορασίων πονήματα τοῦ Bouilly, καὶ τοῦ Φενελῶνος (Fenélon) κατὰ τὸν μαρτυρίαν τοῦ Κοραῆ εἰς μίαν πρὸς τὸν σοφὸν Οὐόλφιον ἐπιστολὴν του, γεγραμμένην κατὰ τὸ 1818. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 694.

ΚΑΛΒΟΣ (Ἀνδρέας). Ζαχύνθιος. Θιασώτης τῶν Μουσῶν, ἐξέδωκε τὰ Λυρικὰ ποιῆματά του κατὰ τὸ 1824 ἐν Γενεύῃ τῆς Ελβετίας, πλήρη φαντασίας καὶ ποιητικοῦ κάλλους, ἀλλά τὸ Πανελλήνιον δὲν ἐπαρκέθη τὴν νέαν ὑπ' αὐτοῦ εἰσαγθεῖσαν γλῶσσαν. Κατὰ τὸ 1827 ἡ Κάλβος μετέβη εἰς Κέρκυραν, καὶ τὸν ὑπεδέχθη κάλλιστο

ενθερμός προστάτης τῶν πεπιδευμένων Έλλήνων καὶ ἀρχων τῆς Ίουνου Ἀκαδημίας Κόμης Γυζλφορδ. Ἐπειδὴ δὲ Κάλβος ἐγνώριζε τὴν Ἰταλικὴν φιλολογίαν ὡς τὴν πατρώκην αὐτοῦ, δὲ Κομης Γυζλφορδ τὸν ἐπρότεινεν εἰς τὴν Γερουσίαν ὡς Καθηγητὴν τῆς ῥηθείσης φιλολογίας καὶ γλώσσης, πλὴν δὲ μέγας Ἀρμοστὴς Ἄδαμ δὲν ἐπεκύρωσε τὴν πρότασιν τοῦ φροντος τῆς Ἀκαδημίας. Τότε δὲ Κάλβος ἥρχισε τὴν διδασκαλίαν του ιδιαιτέρως ἐν τῇ οἰκίᾳ του μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν. Μετὰ παρέλευσιν δὲ πολλῶν ἔτῶν ἡ ιδίνιος Κυνέγυνης ἐπὶ τοῦ Ἀρμοστοῦ τοῦ διαδόχου τοῦ Ἄδαμ, ἐδιόρισε τὸν Κάλβον συντάκτην τῆς Ἑλληνικῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος. Πασχόντων δὲ τῶν ὁφθαλμῶν του, ἐδιάσθη νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ ζήσῃ ζωὴν ἥσυχην, ἀποχαιρετήσας πρὸ πολλοῦ τὰς Μούσας. Ιδε τὸν ἀριθμὸν 745.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ (*Σχαριδατος*). Ήδης τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Μολδαυίας κατὰ τὸ 1816 ἔτος. Ἐγκρατέστατος τῶν ἀνκτολικῶν γλωσσῶν καὶ τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας. Εξέδωκε τὸν Πολιτικὸν Κώδικα τῆς ῥημείσης Ἡγεμονίας. Ιδε τὸν ἀριθμὸν 574.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣ (*Ζαχαρίας*). Κρής. Ἐχρημάτισεν ἐν Βενετίᾳ πρότερον καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ρώμῃ τυπογράφος καὶ ἐκδότης Ἑλλήνων συγγραφέων. Απεβίωσεν ἐν Ρώμῃ κατὰ τὸ 1524 ἔτος, χαίρων μεγίστην ὑπόληψιν

παρὰ τῶν πεπαιδευμένων τῆς ἐποχῆς του. Τὰ ὑπ' αὐτοῦ τυπωθέντα βιβλία θεολογικὰ καὶ φιλολογικὰ εἶναι τὴν σήμερον σπάνια, καὶ τιμῶνται ἀδρῶς. Ιδε τοὺς ἀριθμοὺς 10, 12, 14, 18, 19, 21, 24, 25, 28, καὶ 29.

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ (*Γρηγόριος*). Ιατρός. Απεβίωσε ἐν Χαλκίδι, Πρωτευούσῃ τῆς νήσου Εύβοίας, ὅπου ἐπαγγέλλετο τὴν ἐπιστήμην του, προβεβηκὼς ἦδη τῇ ἡλικίᾳ. Καταίωνε οὖτω τὰς περὶ ὑγείας καὶ μακροβιότητος παραγγελίας, δις ἐδωκεν ἐν τῷ συγγράμματί του. Ιδε τὸν ἀριθμὸν 772.

ΚΑΛΛΟΝΑΣ (*Γαβριὴλ*). Ἀνδριος. Εἰς τῶν λογίων ἱερομονάχων τῆς ἐνεστώσης ἐκατονταετηρίδος, ἐπαγγελλόμενος τὴν διδασκαλίαν. Ιδε τὸν ἀριθμὸν 308.

ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΑΙ (*Κυριακὸς καὶ Ἐμμανουὴλ*), Δύταδελφοι καὶ οἱ δύο λόγιοι οὗτοι, ἀκμάπαντες περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἐκατονταετηρίδος. Διέτριβον καὶ οἱ δύο ἐν Βιέννῃ, ὅπου ἐκαταγίνοντο εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ εἰς τὴν μελέτην καὶ ἐκδοσιν παλαιῶν τε καὶ νέων Γεωγράφων. Ιδε τοὺς ἀριθμοὺς 441, 442, 501, καὶ 585.

ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗΣ (*Στέφανος*). Ἀδριανουπολίτης, Ιατρός. Εἰς τῶν ἐκδόντων εἰδύλλια περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἐκατονταετηρίδος. Ιδε τὸν ἀριθμὸν 556.

ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗΣ (*Κωνσταντίνος*). Συγγενής τοῦ προλαβόντος. Ἐδιδάχθη τὴν Ἰατρικὴν εἰς Παρισίους, ὅπου διέτριψεν αρχετὰ ἑτη, καὶ ἔχρημάτισε Μέλος τῆς αὐτοῦ συστηθείσης Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 770.

ΚΑΡΑΙΩΔΑΝΗΣ (*Κωνσταντίνος*). Ἰωαννίτης, ἐξ εὐπατριδῶν γονέων. Εγεννήθη περὶ τὰ μέσα τῆς ΙH' ἑκατονταετηρίδος. Ἐδιδάχθη τὴν Ἰατρικὴν καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐν τῷ τοῦ Παταβίου Πανεπιστημίῳ. Εγγείει δὲ γραστὸς εἰς τὸ Πανελλήνιον διὰ τῆς Γραμματικῆς του. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 271.

ΚΛΑΡΑΚΑΣΣΗΣ (*Δημήτριος*). Σιατιστεύς. Ἀποπερατωθέντων τῶν ἔγκυκλῶν μαθημάτων του ἐν τῇ πατρίδι του, μετέβη εἰς Γερμανίαν πρὸς ἀπόκτησιν τελειοτέρων ἐπιστημονικῶν γνώσεων. Κατὰ δὲ τὸ 1760 ἔτος, τὸ τριακοστὸν τῆς οὐλικίας του, ἔλαβε τὸ δίπλωμα τῆς Ἰατρικῆς καὶ φιλοσοφίας παρὰ τῆς ἐν Ἀλῆτῆς Σαξονίας Ἀκαδημίας. Μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Βουκουρέστιον, ἐπάγγελλον μὲν φήμην τὸν Ἰατρὸν, διορισθεὶς ἀκολούθως καὶ Ἰατρὸς τοῦ ἐν τῇ πρωτευούσῃ πάυτη τῆς Βλαχίας Νοσοκομείου τοῦ Παγελεήμορος. Θιασώτης τῆς ποιήσεως, συνέγραψε διάφορα ποιήματα Ἑλληνιστί τε καὶ λατινιστέ. Ἰδε τοὺς ἀριθμοὺς 120 καὶ 257.

ΚΑΡΑΚΟΥΛΑΡΗΣ (*Ἀραστάσιος*). Καισαρεύς. Λόγιος ἀνὴρ τῆς ἐνετώσης ἑκατονταετηρίδος. Ἰδε τὸν ἀριθ. 658.

ΚΑΡΑΝΔΙΝΟΣ (*Ιωάννης*). Κεφαλλήν, ἐκ πτωχῶν γονέων, οἵτενες δικαῖος ἐφρόντισαν νὰ διδαχθῇ τὰ κοινὰ λεγόμενα γράμματα. Κατὰ τὸ 1804. διοργανισθείσης τῆς Ἰονικῆς Πολιτείας ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς προστασίας, δὲ Καρανδίνος κατεγράφη εἰς τὸν πυροβολικὸν λόχον, διστις ἐσχηματίσθη ἐν Κερκύρᾳ, καὶ ἔλαβε βαθμὸν λοχίου. Ὡν δὲ εὑφυτὸς καὶ κλίσιν ἔχων διὰ τὰ Μαθηματικὰ, κατέταχθη ὡς τακτικὸς μαθητὴς τῆς ἐπιστήμης ταύτης, διδασκόμενος ὑπὸ τοῦ τότε λοχαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ, σήμερον δὲ Γερουσιαστοῦ τῆς Γαλλίας Καρόλου Δουπέν (le Baron Charles Dupin), ἐνδε τῶν Μελῶν τῆς ἐν Κερκύρᾳ συστηθείσης Ἰονίου Ἀκαδημίας εἰς τὴν πρώην μονὴν τῶν Φραγκισκάνων, ὄνομαζομένην Τένεδον. Ὁ ποκυψάσης δὲ τῆς Ἐπτανήσου Πολιτείας ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν, δὲ Καρανδίνος εὗρεν ἐνθερμόν προστάτην τὸν φιλόμουσον καὶ μέγαν φιλέλληνα Κόμητα Φριδερīχον Γυζλφορδ, διστις δὲ ἐξόδων του ἔστειλεν αὐτὸν εἰς Παρισίους ἵνα τελειοποιηθῇ εἰς τὰ Μαθηματικὰ καὶ ἐπομένως νὰ ἥναιε εἰς τῶν Καθηγητῶν τῆς μελλούσης Ἰονίου Ἀκαδημίας. Ἐγκαθιδρυθείσης ταύτης κατὰ τὸν Μάιον μὲν

να τοῦ 1824 ἔτους, ὁ Καρανδινὸς, χαίρων ὅλην τὴν εὔνοιαν τοῦ ἀρχοντος Γυζλφορδ, ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Ἰονίου γερουσίας ἐφορος αὐτῆς καὶ καθηγητὴς τῆς ὑψηλῆς μαθηματικῆς. Ἀλλὰ καταχρώμαντος τὴν ῥηθεῖσαν εύνοιαν ἐξέθεσε τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἐναρέτου μὲν πλὴν ἀδυνάτου χαρακτῆρος κόμητος Γυζλφορδ, καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, τῆς ὁποίας κατὰ χάριν ἡτον ὁ πατογενὸς ἐφορος. Κενόδοξος, ἀμοιρος πάστος παιδείας, ἐξαιρουμένων τῶν μαθηματικῶν μαθημάτων, μὴ μυνάμενος νὰ δοθεῖ ψῆφος οὐδὲ αὐτὴν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὁ Καρανδινὸς ἔζησε λαμπρῶς, κάμνων μεγάλας δαπάνας διὰ τὴν οἰκογένειάν του καὶ διὰ τὴν ἕρωμένην του, τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς ἐδιορίσθη μὲ σκάνδαλον τοῦ κοινοῦ ὑποδειλιοφύλακας διὰ τὰς ἐσπερινὰς ὤρας, ὀφείλων νὰ ἐργάζεται τὴν ἡμέραν εἰς τὴν γερουσίαν, τῆς ὁποίας ἦτο εἰς τῶν γραφέων. "Ενεκα δὲ τῆς ἀσωτίας του ταύτης ὁ μηνιαῖος μισθός του κατώτερος ὢν τῆς δαπάνης του, ἐσχεδίασε τὸ ἐφεύης στρατήγημα. Ἐπεισός τὸν ἀγάθὸν κόμητα Γυζλφορδ νὰ προτείνῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ πληρώνῃ δύο δίστηλα τῆς Ἰσπανίας διὰ ἔκαστον μάθημα ἐκτάκτων μαθημάτων, δὲ ἦνελε δώσει διποιοδήποτε καθηγητὴ τῆς Ἀκαδημίας ἐκτὸς τῶν τακτικῶν

τῆς σχολῆς του. Ἡ Ἰόνιος κυβέρνησις, τουτέστι ὁ μέγας ἀρμοστὴς Σέρ Φριδερίχος Ἀδαμ, ἔκτιμῶν πολὺ τὸν εὐγενῆ χαρακτῆρα καὶ τὴν γενναιότητα τοῦ ἀρχοντος Γυζλφορδ, ἵσχε τὴν ἀδυναμίαν νὰ ἐγχρίνῃ μίαν τοιαύτην ἀλλόκοτον πρότασιν. Ἐκ τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ ἐφορος Καρανδινὸς παραδίδων πάσαν ἡμέραν δύο ἐκτακτα μαθημάτα ἄλλου κλάδου τῆς μαθηματικῆς, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν του μαθημάτων, ἀπελάμβανεν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου τριάκοσια δίστηλα κατὰ μῆνα. Ἐπομένως οἱ ἄλλοι καθηγηταὶ ἡκολούθησαν τὸ παράδειγμα τοῦ συναδέλφου των, καὶ αἱ αἴθουσαι τῆς Ἀκαδημίας ἦσαν πλήρεις μαθητῶν καὶ ἀκροατῶν ἀπὸ πρωίας μέχρι τῆς 7 ὥρας τὸ ἐσπέρας. Μετὰ τὸν θάνατον δὲ τοῦ ἀρχοντος Γυζλφορδ, ὅστις συνέβη τὸν Ὁκτώβριον τοῦ 1828 ἔτους, ὁ μέγας ἀρμοστὴς κατέργησε τὴν σπατάλην ταύτην τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ ἔδωκεν ἄλλον ὄργανισμὸν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, τῆς ὁποίας ἀνεγνωρίσθη ὁ Καρανδινὸς ἐρ νέου ἐφορος. Οὗτος δὲ ἐπιτίθειος εἰς τὰ τεχνάγματα καὶ εὐφυής ὡν, ὡς εἶναι οἱ συμπατριῶται του, μὴ ἀπολαμβάνων πλέον εἰμὴ τὸν τακτικὸν του μισθὸν 90 διστήλων κατὰ μῆνα, καὶ θέλων νὰ θεραπεύσῃ τὰς χρηματικάς του ἀνάγκας, ἐδημοσίευσεν ἀγγελίαν περὶ τῆς ἐκδόσεως ὅλων

τῶν Μαθηματικῶν μαθημάτων του εἰς τέσσαρας τόμους πρὸς δύο δέστηλα ἔχαστον. Τοιούτῳ τρόπῳ ἡ κεφαλὴ του, εὐρισκομένη εἰς παντοτεινὸν ἀριθμὸν πρὸς αὐτήρεσιν χρηματίκῶν μέσων, παρελύθη εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὃ πάστε περιπατῶν μόνος του ἦται φίλους; ἀκαταπαύστως ἐνετχολεῖται εἰς ὑπολογισμούς. Ανχυωρίσθισίστης τῆς ανικανότητός του εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του, ἡ κυβέρνησις φιλανθρώπως ἐνεργοῦσα εστειλεν αὐτὸν δι' ἴδιων ἔξδων της εἰς τὸ φρενοκορεῖον τῆς Νεαπόλεως, ὅπου ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 1838 ἑτοῖς. Οἱ διευθυντὴς τοῦ καταστήματος τούτου μοὶ ἐδιηγεῖτο περὶ τοῦ ἀτυχοῦς Καρανδινοῦ τὸ ἐφεξῆς ἀνέκδοτον, ἀξιός δὲ τῆς προσοχῆς τῶν θιασωτῶν τοῦ μαγνητισμοῦ. Μίαν τῶν ἡμεῖῶν ὁ Καρανδινὸς πολλὰ πρώτη, προσεκάλεσε τὴν περὶ οὗ δὲ λόγος διευθυντὴν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον του, καὶ λέγει αὐτῷ· «Περὶ τὸ λυκαιγές ὠκειρεύθητι τὴν σύζυγόν μοι, καὶ κατὰ τὸν ὑπολογισμόν μου, αὕτη ἀπεσίωσε σήμερον τὸ πρωτό. Σημείωσε τοῦτο εἰς τὸ ἡμερολόγιόν σου. Καὶ τῷ δόντι διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου ἐκ Κερκύρας ὁ διευθυντὴς ἐλαβε γράμμα, δι' οὗ ἀγηγγέλλετο ἡ ἀποθέωσις τῆς συζύγου του Καρανδινοῦ τὴν ἡμέραν, καθ' ἥν αὐτὸς εἶχε σημειώσει. Ἐδε τὸν ἀριθ. 765.

ΚΑΡΑΤΖΑΣ ('Ιωάννης) Κύπριος, ἐξ τῆς πόλεως Λευκοσίας. Εἰς τῶν λογίων ἀνδρῶν, ἀκμασάντων περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ'. ἔκατοντα πετρίδος. Ἐδε τοὺς ἀριθμοὺς 224 καὶ 225.

ΚΑΡΑΤΖΑΣ ('Ιωάννης Νεκδλαος Κωρσαρτζέρος) Βαζάντιος, ἐκ τῶν ἐπισήμων οἰκογενειῶν τοῦ Φαναρίου. Οἱ γονεῖς του τὸν ἐδίδαξαν δῆλας τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις ἵνα διατρέξῃ τὸ μᾶλλον διὰ τῶν Φαναριώτας πολιτικὸν στάδιον πρὸ τῆς ἀναγορεύσεως των εἰς τὰς δύο παραβούναβίους 'Ιλγεμονίας. Λύτρος δὲ ἐλαβεν ἴδιαιτέραν κλίσιν εἰς τὴν μελέτην τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, τῆς δημοσίας τοσοῦτον ἔγεινεν ἐγκρατῆς, ὡστε συνέταξε καὶ αὖτις λογον γραμματικὴν, ἢν ἐδημοσίευσεν, καὶ ταῦ γεμών τῆς Οὐγγροβλαχίας. Περὶ τῆς γραμματικῆς ταύτης ἴδου ποίαν κρίσιν ἔκαμψεν δὲ λεξικογράφος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης Ζαλίκογλους ἐν τῷ προοιμίῳ του. «Δένη τὸ ἐπρεπε βέβαιον τὸν ἀναφέρεται τὸ πλέον ἡ τοῦ Βεντότη γραμματικὴ, οὖσα ἐλλειπεστέρα, τὸ ἀφοῦ ἐξεδόθη τύποις ἡ παρὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει φιλογενεστάτου τύγεμόνος Καρατζά συνταχθεῖσα. Ἀλλ' ἐπειδὴ αὕτη ἐγράφη εἰς ὑπόφοις ἐλληνικὸν παλαιόν, ἵσως τὸ πολλοὶ νέοι, μὴ ἔχοντες εἰσέσθι τις ἀρετεῖν ἔξιν, ἀναγκαῖον ταῖς γὰρ μεταχειρίζωνται τὴν

» πρώτην, » Ό δὲ ‘Ρίζος Νερουπὸς ἐν τῷ πονήματι του Cours de Littérature grecque moderne, σ. 33, αναφέρεται τὰ ἔφεζῆς. Le prince Nicolas Caradza traduisit en grec moderne l’Essai sur les moeurs et l’esprit de Nations, le Siècle de Louis XIV, et l’Histoire de la Conspiracy des Espagnols contre Venise. Άγνοῶ ἐὰν τὰ τρία ταῦτα πονήματα ἔτυπωθησαν, ἐπειδὴ δὲν ἔλαβον εἰς χεῖράς μου, εἴμην μόνον τὴν γραμματικήν του. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 400.

ΚΑΡΟΥΣΟΣ (*Γεράσιμος*). Κεφαλλήν. Εἰς τῶν λογίων κληρικῶν, ἀκμασάντων περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ'. καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνετώσης ἔκατονταετηρίδος. Ἰδε τὴν ΣΗΜΕΙΩΣΙΝ τοῦ ἀριθμοῦ 222.

ΚΑΡΟΥΣΟΣ (*Γεώργιος*). Συγγενὴς τοῦ προλαβόντος, καὶ ιερομόναγος. Ἐπαγγέλλετο δὲ τὸν διδάσκαλον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Κερκύρᾳ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνετώσης ἔκατονταετηρίδος. Ἰδε τὸν ἀριθ. 643.

ΚΑΣΚΑΜΠΑΣ (*Ιωάννης*). Ἐπαγγέλλετο τὸν διδάσκαλον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Κερκύρᾳ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνετώσης ἔκατονταετηρίδος, ὅτε ἡ Ἐπτάνησος ἦτο ὑπὸ τῆς προστασίας τῆς ‘Ρωσίας· ἀναχρηστίσαντων δὲ τῶν ῥωσσικῶν στρατευμάτων, μετὰ τὴν ἐν Τιλσίτ, συνθήκην μεταξύ τῶν

αὐτοκρατόρων Ἀλεξανδρου Α. καὶ Ναπολέοντος Α’. ὁ Κασκαμπᾶς μετέβη εἰς ‘Ρωσίαν, καὶ κατὰ τὸ 1811 ἑτος ἐδιορίσθη πρόξενος εἰς τὰ μέρη τῆς ἀρχιστορίας Ἑλλάδος. Διαβάτης ἀπὸ Αθηνῶν ἐλυπηθη μεγάλως, ἵδων τὸν ποτὲ πρωτεύουσαν κατοικίαν τῶν Μουσῶν, τὴν διαυγάδασσαν τὴν Κύρωπην παντοίας μαθήσασιν, ἐπιστήματις καὶ τέχναις, εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν. Σκεπτόμενος δὲ τὰ αἰτια τοιαύτις ἀθλιότητος, ἔτυχον εἰς χεῖράς του οἱ διάλογοι τοῦ Φωκίωνος μετὰ τοῦ Ἀριστείδου, Γαλλιστὶ γεγραμμένοι, καὶ ἀμέσως συνέλαβε τὴν ἴδεαν νὰ τοὺς μεταφράσῃ. Ἡ πειδὴ ὅμως δὲν ἐκαταλάμβανεν ἐντελῶς τὴν γαλλικὴν γλῶσσην, ἐπεγειρίσθη νὰ τοὺς μεταφράσῃ βοηθείᾳ τοῦ Δεξικοῦ, καὶ ἐπομένως ἡ μετάφρασίς του δὲν εἶναι ἐπιτυχημένη. Ἰδε τὴν ΣΗΜΕΙΩΣΙΝ τοῦ ἀριθμοῦ 421 καὶ τὸν ἀριθμὸν 520.

ΚΑΤΗΦΟΡΟΣ (*Ἀγτώνιος*). Βγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ, δπου ἐδιδάχθη τὰ τῆς Ἑλληνικῆς τε καὶ Ἰταλικῆς φιλολογίας μαθήματα. Χειροτονηθεὶς ιερεὺς ἐχρημάτισεν ἀρχιπρεσβύτερος καὶ ιεροκήρυττεν ἐν τῇ πατρίδι του. Κατὰ δὲ τὸ 1735 ἑτος μετέβη εἰς Βενετίαν, προσκληθεὶς ὡς διδάσκαλος τοῦ Φλαγγινικοῦ φροντιστηρίου. Ἀνεφάνη συντάκτης γραμματικῆς καὶ ιστοριογράφου, Ἰδε τοὺς ἀριθ. 92 καὶ 155.

ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΗΣ (*Nesytos*). Έγεννήθη ἐν Παλαιάς Πάτραις από δυονέων ‘Εβραιών περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ’. ἐκτονταετηρίδος. Εδιδόχθη τὰς ἑλληνικὰ καὶ φιλοσοφικὰ μαθήματα εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Πάτρου, καὶ μετέστη εἰς Κωνσταντινούπολην πρὸς ἀποπεράτωτικάστων. Χειροτονηθεὶς διάκονος μετέβη εἰς Ρουκουρέστιον καὶ ἔγρημάτισσε διδάσκαλος τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου ρέγρι τῆς ἀποδιώσεώς του, ἐξέδωκε διάφορα ἔκκλησιαστικὰ βιβλία, ἀλλὰ τὸ ὑπόμνυμά του εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον τῆς τοῦ Θεοδώρου Γαζῆ γραμματικῆς τὸν ἀπέδειξεν πολυμαθεστατον, καὶ ἐτυγχάνει τῶν ἐπαίνων τοῦ σωφοῦ Γάλλου Anse de Villoison. Ἰδε τοὺς ἀριθ. 134, 200 καὶ 406.

ΚΑΦΗΡΒΥΣ (*S.πυρίδωr*). Έγεννήθη ἐν τῇ μικρᾷ μὲν, ἀλλὰ περιωνύμῳ πόλει Πάργα, καὶ νεκνίσκος ὃν μετέβη εἰς Κέρκυραν, ὅπε τὴν πατρίς του ἐπωλήθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν εἰς τὸν τύραννον τῆς Ἡπείρου Ἀλῆ Πατοᾶν. Καταταχθεὶς δὲ μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ αὐτοῦ δημοσίου σχολείου, διεκρίθη διὰ τὸν ἄποκνον ζῆλόν του καὶ διὰ τὰς προόδους του εἰς τὰ μαθήματα, ἀπεβίωσε δὲ καθ' οὐς ειγρήνη ἔδωκε δεῖγμα τῆς ἱκανότητός του. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 684.

ΚΕΡΑΜΕΥΣ (*Marcus*). Πάτραις. Μοναχὸς καὶ διδάσκαλος τῆς ἐν τῇ πατρῷδε του σχολῆς

τῶν γραμματικῶν, περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ'. ἐκατονταετηρίδος. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 163.

ΚΕΦΑΛΑΣ (*Nicolaos*). Έγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ κατὰ τὸ 1763 ἔτος, καὶ ἀπεβίωσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1847. Ήφύσις τὸν ἐπροίχισε μὲν μεγίστην ἀγχίνοιαν καὶ ὀξυδέρκειαν, ἀλλ' αὐτὸς ἐμεταχειρίζετο τὰ δύο φυσικὰ προτερήματα ταῦτα εἰς καλάς τε καὶ κακὰς πράξεις. Οἱ γονεῖς του ἦσαν πτωχοὶ καὶ ἐπομένως παρέδωκαν τὸν νεανίσκον υἱόν των εἰς πλοιαρχόν τινα ὡς μιοῦτσον, ἔχοντα κλίσιν διὰ τὴν θαλασσοπορίαν. Οἱ πολυάριθμοι περίπλοι του εἰς τὴν Εύρωπην, Ἄσσην, Ἀφρικὴν καὶ Ἀμερικὴν τοσοῦτον ἐδίδαξαν τὸν Κεφαλᾶν εἰς τὰ τῆς θαλασσοπορίας, ώστε κατὰ τὸ 1817 ἔτος ἐδημοσίευτεν ἐν Μασσαλίᾳ ἀκριβέστατον θαλασσιον χάρτην, συγχρόνως δὲ ἐξέδωκε τὸ περὶ θαλασσίου Νομοθεσίας πόνημά του. Οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν ἐκ τοῦ πλησίου ἐθαύμαζον, πῶς ἐδύνατο νὰ ἐδίδῃ καὶ συγγράψαι, ἐνῷ δὲν ἔγνωρεν οὔτε τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς οὔτε ηδύνατο νὰ ὀρθογράψῃ μίαν σειρὰν λέξεων. Ιδοὺ δὲ τὴν ἐξήγησις τοῦ μυστηρίου τούτου. Ο Κεφαλᾶς παρεκάλεσε φίλον του τινὰ λέγιον νὰ διορθώσῃ τὸ λεκτικὸν καὶ τὰ ἀπειρά λάθη, τοῦ χειρογάρφου του, καὶ νὰ ἐπιστατήσῃ τὴν τὴν τύπωσίν του. Τὸ μη-

στικὸν ἐπιχείρημα τοῦτο ἀπα-
τοῦσε τὸ κοινὸν, καὶ ὁ Κεφα-
λᾶς μὲ τόλμην ἀκλόνητον, ὄνο-
μαζόμενος πάντοτε καπετάνιος
(πλοίαρχος) ὡφελεῖτο τῆς φη-
μῆς, ἵν εἶχεν ὡς θαλασσοπόρος
καὶ ὡς πετζιδουμένος, διὰ ν'
ἀπατή τὸν μὲν καὶ τὸν δέ. Καὶ
τῷ ὕστερον τὸ 1825 δια-
τρέψων ἐν Ῥώμῃ, ἔδημος οὖσε
τὴν Ιταλίστη μετάφρασίν του
ὑποδημάτος τινος ἐκ τῆς Σαν-
σκριτικῆς γλώσσης, καὶ οἱ πε-
παιδευμένοι ὅλοι συνέλαβον
περὶ αὐτοῦ μεγάλην ὑπόληψιν,
ἵν συνεμπρέζοντο καὶ αὐτοὶ οἱ
Καρδινάλιοι, οἵτινες ἐδέχοντο
εὔμενῶς τὸν Κεφαλᾶν. Οὗτος
δὲ, ἵν λάβη χρήματα, ἔδωκε
χρηστὰς ἐλπίδας περὶ ἐνώσεως
τῶν δύο ἐκκλησιῶν καὶ ἤρχε-
σε μάλιστα νὰ διαπραγματεύε-
ται περὶ αὐτῆς, διὰ τὸ προσω-
ρινὴ Κυβέρνησις τῆς Ἐλλάδος
μνηθεῖσα τοῦτο ἐκ τῶν ἐφημε-
ρίδων τῆς Ῥώμης, ἔσπευσε νὰ
κάμη γνωστὸν διὰ τῆς Γερμανῆς
ἐφημερίδος, ἐπισήμου τῆς Κυ-
βερνήσεως, διὰ τὸ Κεφαλᾶς δὲν
ἔλαβε παρ' αὐτῆς οὐδὲν ἐντελ-
μα. Οὗτος δὲ κατὰ τὸ 1827
ἐγειροτονήθη αὐτόκλητος ναύ-
αρχος μικροῦ στολίσκου ἐλλη-
νικοῦ εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Ἰν-
δίας, κόμνων λείαν ὀλιων τῶν
αὐτοθί πλοίων ὑπὸ Ὀθωμανι-
κὴν σημαῖαν. Μαθὼν μετ' οὐ
πολὺ ὁ εἰς τὰς θαλάσσας ἐκεί-
νας εնεικόμενος ἀρχηγὸς τοῦ
ἄγγλικοῦ στόλου, διὰ τὸ Κεφα-

λᾶς ἦτο ἀπλοῦς πειρατὴς, ἔκυ-
ρειας τὸν στολίσκον του, καὶ
ἡθελε βεβαίως τὸν τιμωρήσει ὡς
ταιριῶταν, ἐὰν διὰ τῆς φυγῆς του
δὲν ἐσώζετο εἰς τὸ ἐσωτερικὸν
τῶν Ἰνδιῶν. Ἐπιστρέψας δὲ ἐν
Εύρωπῃ, καὶ εύρισκόμενος, εἰς
Παρασίους κατὰ τὸ 1837 ἔτος,
καὶ ἦν ἐποχὴν αὐτὴν εἰς τὸν
Θρόνον τῆς Ἀγγλίας ἡ Βασίλισ-
σα Οὐίκτωρία, διεύθυνεν εἰς
αὐτὴν ἐπιστολὴν, τυπωθεῖσαν
'Ἄγγλιστι καὶ Γαλλιστι, δι' ἣς
ἔζητει ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν τὰ
πολιτικὰ δικαιώματά του, ὃν
πρὸ ἐτῶν πολλῶν ἐστερήθη
παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως
ἐν τῇ πατρῷΐ του, θεωρησάσης
αὐτὸν ὡς ἔνοχον ναυταπάτης,
καὶ νὰ δικτάξῃ τὴν ἐπιστροφὴν
τῶν χρημάτων του, δὲ ἔκυρίευσεν
ἀδίκως εἰς τὰς Ἰνδίας διανε-
χός της. Βν περιπτώσει δὲ ἀρ-
νήσεως εἰς τὰς αἰτήσεις του, ἐ-
πεκαλεῖτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
τῆς Βασιλίσσης Οὐίκτωρίας τὴν
όργην τοῦ ἔφιστου. Κατὰ τὸ
ἔτος δὲ τοῦ 1838 ἔτους μετέστη
εἰς Ἀθήνας, ζητῶν περίθαλψιν
ἀπὸ τὸν Βασιλέα διὰ τὰς πρὸς
τὴν πατρῷΐ ἐκδουλεύσεις του.
Ἡ προθεσμηναὶ ἡλικίες τοῦ αἰ-
τοῦντος, καὶ ἡ σημαντικὴ χρ-
ματικὴ ποσότης τεσσάρων χι-
λιάδων λιρῶν στερλίνων, ἵν αὐ-
τὸς ἐκκτόθωσε νὰ συνάξῃ ὑπὲρ
τῆς Ἐλλάδος ἀπὸ τοὺς ἐν Βεγ-
γάλῃ καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς
Ἰνδίας εύρισκομένους "Ελληνας,
καὶ τὴν ὅποιαν ποσότητα πα-

ρέδωκεν εἰς τοὺς ἐν Λονδίνῳ ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλλάδος, παρεκίνησαν τὸν Βασιλέα Ὁθωναν νὰ δώσῃ εἰς τὸν Νικόλαον Κεφαλαίνακ τοῦ γενικοῦ ταμείου περίθαλψιν δύο χιλιόδων δραχμῶν. Ἐπὸ δὲ Ἀθήναις μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου διέτριψε μέχρι τῆς ἀποβίωσεώς του. Εγών δὲ ὑπ' ὄψιν, ὡς φρίνησαι, τὴν περὶ τῶν πράξεών του μέλουσαν κρίσιν τῆς ἀδεκάδου ἱστορίας, συνέγραψε καὶ ἔδωκεν αὐτόθι Ἑλληνιστί τε καὶ Ἰταλιστί τὴν βιογραφίαν ταῦ, ἃς τὸ Προοίμιον εἶναι ἡ δίκητου μετὰ τοῦ ἑβραίου τυπογράφου Δεκάστρο (De Castro). Ἰδε τοὺς ἀριθμοὺς 598, 610 καὶ 634.

ΚΛΕΟΒΟΥΓΛΟΣ (*Γεώργιος*). Ἐγεννήθη ἐν Φιλιππούπολει τῆς Θράκης, ὅπου ἐξεπαιδεύθη τὰ ἔγκλια μαθήματα. Μεταβὰς δὲ εἰς Παρασίους πρὸς ἀποπεράτωσιν τούτων, συνέλαβε τὴν πατριωτικὴν ἴδεαν νὰ διδαχθῇ ἐντελῶς τὴν Ἀλληλοιδιδακτικὴν *Méthodos*, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Μπέλλ καὶ Λαγκαστέρου, πρὸ ὀλίγου εἰσαχθεῖσαν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, ἵνα εἰσάγῃ αὐτὴν εἰς τὰ κοινὰ σχολεῖα τῆς τότε δούλιας Ἑλλάδος. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1818 ἔτους ἐκοινοποίησε τὸν σκοπὸν του εἰς τὸν πλούσιον ἀρχοντα τῆς Μολδαυίας Νικόλαον Ῥωσσέτον Ῥοσνούζκον, δοστις, ὡς ἀγαθὸς πατριώτης, ἀμέσως κατέβαλε τὴν ἀναγκαῖαν δαπάνην διὰ τὴν

ἔκτυπωσιν τῶν Πινάκων, μεταφρασθέντων ‘Ἑλληνιστί. Ἀκολούθως δὲ τὸν προσεκάλεσε ὑὰ εἰσάγη κατὰ πρῶτον δι' ἔξοδων του, τὴν περὶ ἡς ὁ λόγος νέαν Μέθοδον εἰς τὴν πατρίδα του ἰάσιον. Ἡ ἐπανάστασίς τοῦ 1820 ἔτους ἐμπόδισε νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ Κλεόβουλος τὸ πατριωτικὸν ἔργον του, ὅπερ εὐτυχῶς ἐπραγματοποίησεν ἐν τῇ Ἐπτανήσῳ ὁ ἐν Παρισίοις ευάδελφος καὶ φίλος του Ἀθανάσιος Πολίτης. Ἡ ἀλλοδοτικὴ μέθοδος εἰσήχθη καὶ ἐν Ναυπλίῳ, διαρκοῦντος τοῦ ἵεροῦ ἀγῶνος, ὁ δὲ Κλεόβουλος μετέβη εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἐλευσιν τοῦ Κυνέρνητου, καὶ μετ' ὀλίγον ἀπεβίωσεν ἐν Λέγνη. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 695.

ΚΟΔΡΙΚΑΣ (*Παναγιωτάκης*). Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΗ'. ἐκατονταετηρίδος, καὶ ἀποπερατωθέντων ἐν τῇ πατρίδι του τῶν μαθημάτων του, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐτυχεὶ τῆς προστασίας τῶν Φαναριώτῶν. Διὸ ἀναγορευθέντος κατὰ τὸ 1790 ἔτος Ἰωάννου Μιχαήλου τοῦ Σούτσου, ἡγεμόνος τῆς Μολδαυίας, ὁ Κοδρικᾶς τὸν ἀκολούθοςεν ὡς πρῶτος καγκελλάριος, καὶ τὸν τίτλον τούτον διετήρησε μέχρι τῆς ἀποβίωσεώς του ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ 1827 ἔτος. Μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησε διὰ τὴν Γαλλίαν, καὶ ἐτυχεὶ καλῆς ὑποδοχῆς παρὰ τῆς δυ-

μοκρατικῆς κυβερνήσεως, οἵτις τὸν διώρισε διερμηνέα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἔξωτερων. Ὁ Κοδρικᾶς ἐν *Εὐθερμίῳ θικούτῃς τοῦ πόρους τῆς ἐντοῖς γραφείοις τῆς Πατριαρχικῆς ἐκκλησίας ἑλληνικῆς γλώσσης*, ὅπερ μετεχειρίζοντο καὶ οἱ δύο ἥγεμοις τῆς Μολδοβλαχίας εἰς τὰς πολέμους τῆς Κυβερνήσεως τῶν, ἐκπούχη ἔχθρος τοῦ Ἀδριαντίου Κορακῆ, ἃμα ωὗτος ἀνεφένη ἀναμορφωτὴς τῆς λαλουμένης ἡμῶν γλώσσης. Καθ' ἣν ἐποχὴν δὲ ἡ μεγχλητέρα μερὶς τῶν λογίων τοῦ ἑλληνικοῦ γένους ἡτανάσθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰς περὶ παιδείας καὶ γλώσσας τοῦ Κορακῆ ἴδεις, ηὔξησε καὶ τὸ πάθος τοῦ Κοδρικᾶ κατὰ τούτου, ὑπερχσπιζομένου ὑπὸ τῶν συντακτῶν τοῦ Λογίου Ἐρμοῦ. Ὁ Κοδρικᾶς ἀπέκρουσε τὰς προστιθολάς των διὰ διατριβῶν τυπωθεισῶν ἰδιαιτέρως καὶ ἐσχάτως διὰ τῆς νεοσυστηθείσης ἐν Βιέννη ἐφημερίδος ἡ *Καλλιόπη*. Ἡ σκανδαλώδης ἐρις ἀντη ἐπεισεν, ἀρδοῦ ἡ ἔθνικὴ σάλπιγξ τοῦ Ἀρεως ἀνήγγειλεν ἐν ταῖς Παραδουναβίοις ἥγεμονίαις τὴν πολιεγγενεσίαν τοῦ ἑλλην. ἔθνους. Ἰδε τοὺς ἀριθ. 249, 558, 588, 622, 625 καὶ 641.

ΚΟΚΑΛΗΣ (*Χριστόφορος*). Κύπριος. Μετέβη περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἐκατονταετερούς; εἰς Τεργέστην χάριν τοῦ ἡμπορίου. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐπι-

χειροθεῖαις του δὲν ἐπέτυχον, οἱ πλούσιοι ὄμογενεῖς τὸν ἐδιόρθων καγγελλάριον τῆς ἐφορείας τοῦ ἔθνους ἐν τῇ ὁγθείσῃ πόλει. ‘Ο Κοκάλης ἐδικαίωσε τὸν διορισμὸν τοῦτον διὰ τῆς μεταφέρσεως; ἐκ τοῦ ἴταλικοῦ ἐνδές πιεῖ γένεταις βιβλίου. Ἰδε τὸν ἀριθ. 401.

ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ (*Κωνσταντῖνος*) Χίος. Μετέβη εἰς Βιέννην κατὰ τὸ 1800 ἔτος, ὅπου ἐτελειοποιήθη εἰς τὰ τῆς φιλολογίας μαθήματα; ἀλλὰ διδάχθη ἐν τῇ πατρίδι του. Ἐγκρατής γενόμενος τῆς Γερμανικῆς τε καὶ Γαλλικῆς γλώσσας, ἐνησυχολήθη εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν κωμῳδιῶν τοῦ Κοτζενού καὶ τοῦ Μολιέρου καὶ διαφόρων ιστορικῶν πονημάτων. Κατὰ δὲ τὸ 1816 ἀνέλαβε μὲν τὸν ἐν Βιέννῃ διδάσκαλον Θεόκλητον Φαρμακείδην τὴν ἐκδοσιν τοῦ Λογίου ‘Βρυμοῦ, διὸ ἐξακολούθησε νὰ ἐκδίδῃ αὐτὸς μόνος μετὰ τὴν ἀναγώρησιν τοῦ Φαρμακείδου. Ὁ Κοκκινάκης εύτύχησε νὰ ἴδῃ ἐλευθερωμένην τὴν δούλην ‘Ελλαδίκη, ἀποβιώσας ἐν Ναυπλίῳ μικρὸν καιρὸν πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος. Ἰδε τοὺς ἀριθμοὺς 324, 325, 326 καὶ 452, καὶ τὴν ΣΗΜΕΙΩΣΙΝ τοῦ ἀριθμοῦ 497 καὶ τὸν ἀριθμὸν 550 καὶ 618.

ΚΟΚΚΩΝΗΣ (*Ιωάννης Πετρού*). Πελοποννήσιος. Ὁταν ἐξερράγη ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἐν τῇ πατρίδι του, αὐτὸς εὑρίσκεται εἰς Παρθίσου; πρὸς τε-

Γειοποίησιν τῶν φιλολογικῶν λετο τὸν διδάσκαλον εἰς Βουτού μαθημάτων. Ἐλέντος δὲ κουρέστιον περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς τοῦ Κυβερνήτου ἐν 'Βλλάδι, ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος. Η ἀνεγώρησεν ὁ Κοκκώντας ἀπὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσα 'Εγκυλοπαίας ἑτοῖς; ἢ οὐ ἔξεδωκε τὸν Α'. παιδείᾳ τῷ 'Ελληνικῷ ματόμον ἐνδές πολιτικοῦ συγγράμματος του. Ἀμαρα δὲ ἔφθασεν ἐν Αἴγυνῃ, δὲ Κυβερνήτης τὸν ἐπερότιας νὰ διοργανίσῃ τὰ τυολεῖα τῆς ἀλληλοδιδασκαλίκης ἡθούδομον εἰς τὰς σημαντικωτέρας πόλεις τῆς ἥδη ἐλευθερωθείσης Βλλάδος. Ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς ρυθμερνήσεως ἐδιορίσθη διευθυντὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ τοῦ διδασκαλείου ἐν 'Αθηναῖς, ὑπηρετῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργοῦ. Ἀπελύθη ἐκ γωρίου Γαστούρη λεγομένου, τῆς θέσεως ταύτης κατὰ τὸ 1852 ἐπὶ τῆς ὑπουργείας τοῦ Σ. Βλάγου. Ἰδε τοὺς ἀριθ. 755, 780 καὶ 793.

ΚΟΛΕΤΤΗΣ (*Almήριος*). Ἀθηναῖος. Ἐκ τῶν ἐπισήμων οἰκογενειῶν τῆς πόλεως ταύτης. Διατρέθων ἐν Βενετίᾳ συνέδραμε τὸν συμπολίτην του Ἰωάννην Πατούσαν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ τετρατόμου πονήματός του, τῆς Φιλολογικῆς 'Εγκυλοπαιϊδείας. Ἰδε τὴν Σημείωσιν τοῦ ἀριθ. 81.

ΚΟΜΑΣ (*Dosithēos*). Τρικκεύς. Εἰς τῶν λογίων Ἱερομονάχων, ἀκμασάντων περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος. Ἰδε τὸν ἀριθ. 479.

ΚΟΜΜΗΤΑΣ (*Stergiatos*). Ἐκ Φθίνης, ἀπὸ τινος χωρίου Κωφοῦ καλούμενου. Ἐπαγγέλ-

θημάτων ὠφέλησε τὰ μέγιστα ματός του. Ἀμαρα δὲ ἔφθασεν τὴν 'Ελληνικὴν νεολαΐαν διὰ τὴν μελέτην τῶν συγγραφέων, ὃν ἡ ἀγορὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο πολυδάπανος. Ἰδε τοὺς ἀριθμοὺς 303 καὶ 523.

ΚΟΝΔΟΛΕΟΣ (*Χριστόφερος*). Κυθήριος. Εἰς τῶν λογίων ἄνδρῶν, ἀκμασάντων περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΣ'. ἑκατονταετηρίδος. "Ιδε τὴν Σημείωσιν τοῦ ἀριθ. 25.

ΚΟΝΔΟΣ (*Spiridow*). Ἐκ τῆς νήσου Κερκύρας ἀπὸ τοῦ γωρίου Γαστούρη λεγομένου, ὃπου ἐγεννήθη περὶ τὸ 1770. Πεσούπης τῆς 'Επτανήσου ὑπὸ τῆς ἔξουσίας τῶν στρατευμάτων τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, δέ νέος Κονδὸς ἀνεψάγη θιασώτης αὐτῆς καὶ ἐπομένως συνέδεσε πολιτικὰς σχέσεις μὲ τοὺς 'Αρχηγούς. Οὗτω εἰς τὴν ἐπάνοδον τῶν Γάλλων ἐν τῇ 'Επτανήσῳ, δυνάμει τῆς ἐν Τίρσιτ συνθήκες, ὑπεγγραμμένης ὑπὸ τῶν δύο Λύτορχτόρων 'Αλεξάνδρου Λ'. καὶ Ναπολέοντος Λ'. ὁ Κονδὸς ἐδιορίσθη Εἰρηνοδίκης ἐν τῇ νήσῳ Κερκύρᾳ. Κατὰ δὲ τὸ 1811 ἔτος ὁ Κονδὸς ἐκλέχθη ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ *Donzelot* (Donzelot) ὡς μέλος τῆς 'Επιτροπῆς, ἷν τὸ 'Επτάνησος ἐπεμπεν εἰς Παρισίους πόδες τὸν Ναπολέοντα. ἵνα τὸν συγ-

χαρῇ διὰ τὴν γέννησιν τοῦ Βι-
σιλέως; τῆς 'Ρώμης. ἐν τῇ πε-
ριπτώσει ταύτῃ ἐτιμήθη μὲ τὸν
ἀργυροῦν σταυρὸν τῶν Ἰπποτῶν
τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς. Εὑρί-
σκόμενος εἰς Ιωαννίους καὶ κλίσιν
ἔχων διὰ τὰς γράμματας ὁ Κον-
δὸς, ἀπεράσιτε νὰ διαμείνῃ ἐν
τῇ περιωτικῷ Πρωτευούσῃ τεύ-
τῃ πρὸς αὐτῆς τῶν φιλολογι-
κῶν γνώσεων τους καὶ πρὸς ἐκ-
πλίδευσιν τῆς θυγατρός του 'Α-
θηνᾶς· φιλόπατροις, μὲν καὶ ἐπιθυ-
μῶν τὰ ὡφελήσιη τὸ ἔθνος του,
συνέγραψε πολύτοκον Γερεκήν
'Ιστορίαν, τῆς ὁποίας δὲν ἔξ-
έδωκεν εἴκη τὸν 'Α'. τόμ. Ἐνεκκ
έλλειψες συνδρομητῶν. Μετὰ
ταῦτα ἔστησε καὶ φιλολογι-
κὴν ἐφημερίδα, ἔχων ὡς συνά-
δελφον καὶ τὸν Νικολάπουλον,
ὑποβιβλιοθηκάριον τοῦ 'Ινστι-
τούτου. Κατὰ δὲ τὸ 1826 ἔτος
ἐπανῆλθεν ἐν τῇ πατρίδι του,
ἔλπιζων νὰ τὸν διορίσῃ δ Κόμης
Γυζέλφορδ ἄρχων τῆς 'Ιονίου
ἡλαδημίας Καθηγητὴν αὐτῆς,
ἄλλας μάκτυχε. Μετὰ χρόνον
μικρὸν δὲ μέγας ἀρμοστὴς Ἀδαμ
τὸν ἐδιόρισε Πρωτοδίκην ἐι τῇ
νήσῳ Λευκάδῃ, ὅπου ἀπεβίωσε
κατὰ τὸ 1833 ἔτος. Ἰδε τοὺς
άριθ. 653, 675-681 καὶ 708.

ΚΟΝΙΑΡΗΣ ('Ιωάννης). Ἐκ
τῶν ἐπισήμων οἰκογενειῶν τῶν
Ἰωαννίνων. Εἰς τὴν καταστρο-
φὴν τοῦ τυράννου Ἀλῆ Πασσᾶ,
ἥτις ἐπροσῆλασε τὴν Ἑλληνικὴν
ἐπανάστασιν, ἡ ῥήθεῖσα οἰκογέ-
νεια κατέφυγεν εἰς Κέρκυραν,

ὅπου δὲν Κόνιαρης ἐδιδάχθη
τὰ ὑψηλὰ μαθήματα. ἔχων δὲ
κλίσιν εἰς τὴν ποίησιν καὶ εἰς
τὴν Γαλλικὴν φιλολογίαν, συνέ-
ταξε Γαλλιστὶ κατὰ τὸ 1825
ἔτος· μίαν 'Ιωδὴν, ἣν ἀφιέρωσε
τῷ εὐεργέτῃ τῆς 'Ελληνικῆς
νεολαίας Κόμητι Γυζέλφορδ.
Μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Παρί-
σιον ἵνα σπουδάσῃ τὰ Νομικὰ,
καὶ εὑρεθεὶς αὐτόθι κατὰ τὴν
ἐπανάστασιν τοῦ 1830 ἔτους,
ἔστιχούργησεν 'Ελληνιστὶ τὸ
ἔγκωμον τῆς τριχρόου σημαίας
καὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους. Σή-
μαρον δὲ ἐπεγγέλλεται τὸν δι-
κηγόρον εἰς 'Αθήνας, διπού· ἐ-
χρημάτεος καὶ πάρεδρος τοῦ
Δημάρχου μὲ γενικὸν ἐπαίνον
μέχρι Μαΐου 1854, παυθεὶς ἀπὸ
τὴν θέσιν του παρὰ τοῦ ὑπουρ-
γείου, διπερ ἐπέβαλεν εἰς τὸν
Βασιλέα ἡ ἀγγλογαλλικὴ κα-
τοχή. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 784.

ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ (*Nekītās*).
Πάριος. Εἰς τῶν λογίων ἀνδρῶν,
ἐπαγγελκομένων τὴν διδασκα-
λίαν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐν-
στώσης ἐκατονταστηρίδος. Ἰδε
τὸν ἀριθμὸν 337.

ΚΟΝΤΑΡΗΣ (*Geōrgios*). Β-
γεννήθη ἐν Σερβίοις, πολιχνίφ
τῆς Μακεδονίας, περὶ τὰ μέσα
τῆς ΙΖ'. ἐκατονταστηρίδος. Β-
λαντεῖ τὸ σχῆμα τοῦ Ἱερομανά-
χου, καὶ ἐντοχολήθη εἰς τὴν
μελέτην τῆς ιστορίας τῶν Ἀθη-
ναίων. Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 62.

ΚΟΝΤΙΑΝΟΣ (*Gabriēl*).
Κρής. Εἰς τῶν λογίων, ἀκμασά-

των περίτας ἀρχάς τῆς ΙΣ'. ἔκατοντα επιτηρέδος. Ἰδε τὸν ἀριθμόν 36.

ΚΟΝΤΟΣ (Πολυζώνης). Ἐγεννήθη περὶ τὰ μέσα τῆς III'. ἔκατοντα επιτηρέδος ἐν Ιωαννίνοις, δόπου ἔχειρο τονήθη ίσοεὺς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων του. Μετάβατς δὲ εἰς Βιέννην, ὡς ἐφημέριος τοῦ αὐτού ιεροῦ ναοῦ τῶν Ὁρθοδόξων Γρατεών, ἐν συχολίθῳ εἰς τὰ φιλολογικά. Καὶ κατὰ πρῶτον συνέταξε εἰς στίχους ὅμοιοκαταλήκτους τὴν Ιστορίαν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἑζέδωκεν αὐτὴν ἀνωγύμως ὑπὸ τὸν τίτλον Νεκρικὸς Διάλογος. Δὲν ἐτυπώθη ὅμως εἰμὴ τὸ Α'. μέρος, ἐπὶ τέλους τοῦ ὄποιον ἔγραψε τὰ ἔπεις. Εἰς τὸ ψεύτερον μέρος θέλουμεν ἀκούσει τὶ θέλει διηγηθῆ ὁ Λουδοβίκος εἰς τὰ ηλύσια, καὶ οἱ ἄλλοι εἰς τὸν ἄμην, ἔτακε λουθοῦντες τὴν ιστορίαν τῶν Γάλλων τοιουτογράπτως. Καὶ γινεται δὲ γνωστὸν τ' ὅνομά του εἰς τοὺς φιλολόγους τῆς Δύσεως ἐνεκαὶ τῆς αὐστηρᾶς ἐπικρίσεως κατὰ τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ ἐκδοθέντος ποντίματος Σενοφῶντος Ἐφεσίου, δημοσιευθείσης λατινιστὶ ὑπὸ τοῦ Ράρωνος Locella (Λοτζέλλα.) Ἰδε τὴν Σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ 241, ταῦς ἀριθ. 242, 271, 348, 351 καὶ 383.

ΚΟΡΑΗΣ (Ἄγιώνιος). Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ περὶ τὰ μέσα τῆς IZ'. ἔκατοντα επιτηρέδος. Ἀποπερατωθέντων δὲ ἐν τῇ πατρί-

δι του τῶν ἐγκυρίων μαθημάτων, μετέσθη εἰς Ῥώμην, ὅπου ἐτελειώποιόθη εἰς τὰ τῆς Ἑλληνικῆς τε καὶ Δατινικῆς φιλοτεχνίας. Εγίνε δὲ γνωστός εἰς τοὺς σοφοὺς τῆς Δύσεως ἐνεκαὶ τῆς πινδαρικῆς του Ὥδης πρὸς ἐπαίνον τοῦ περιωνύμου Καγκελλαρίου τῆς Γαλλίας d'Aguesau, Ἰδε τὸν ἀριθμὸν 75.

ΚΟΡΑΗΣ (Ἀδαμάντιος). Ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ τὴν 27 Ἀπριλίου τοῦ 1748 ἔτους ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Κοραήν, Χίον, τὴν πατρίδα, καὶ τὴν Θεμαϊδα Ρυσίαν, Σμυρναίαν. Ὁ πατέρας του ἐχρημάτιος πελλάκις δημογέρων καὶ ἐπίτροπος τῆς Ἑκκλησίας ἢ τοῦ νοσκημένου καὶ Πρετομαγίστωρ τοῦ συγγένατος τοῦ Χίου ἐμπόρων. Τὸν δὲ υἱὸν του Ἀδαμάντιον ἐπαρξώκεν εἰς μοναχόν τινα, Ιθακήσιον τὴν πατρίδα καὶ σχολάρχην τοῦ εἰς Σμύρνην συστεγέντος Ἑλληνικοῦ σχολείου ὑπὸ Πανταλέοντος τοῦ Σεօκαστοπούλου Χίου. Ηλίσιος πρὸς τὴν παιδείαν ἀνεφάνη μεγάλη εἰς τὸν Ἀδαμάντιον ἀφ' ἣς στιγμῆς εἰσῆλθεν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος, μεταξὺ τῶν αὐταδέλφων του, πρῶτος ἀφῆσε τὸ σχολεῖον διδαγμένος τὰ δύο τρία εἰς τὸν Ὁδόν τοῦ σχολείου, ἐκληρονόμησε, κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ πάππου του Ἀδαμαντίου Ρυσίου, πατρὸς τῆς μητρός του, τὰ βιβλία τούτου, πολύτερον δῶρον, ἀν καὶ τὰ βιβλία δὲν ἦσαν πολλά,

διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι σπανιότητά
των κατ' ἔκεινην τὴν ἐποχὴν.
Ἐνεκα δὲ τῶν Λατινικῶν ση-
μαιώσεων τῶν κληρονομηθέντων
βιβλίων ἐπειθύμησε νὰ διδαχθῇ
τὴν λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ επι-
γε νὰ λάβῃ διδάσκαλον αὐτῆς
τὸν ιερέα τοῦ Ὀλλανδικοῦ Πρε-
ξενεῖου, ὅστε τὸν ἐπροσκάλει νὰ τὸν
συνδεύῃ εἰς τοὺς μετὰ τὸ γεῦμα
περιπάτους, νὰ τὸν διδάσκῃ πάν-
τος διὰ ζώσης φωνῆς· δια
έγνωριζε χρήσιμα εἰς τὴν εὐ-
δαιμονίαν του, νὰ τὸν διανείζῃ
Λατίνους συγγραφεῖς, καὶ τέλος
νὰ τὸν ἀφίνη μόνον εἰς τὴν βι-
βλιοθήκην του, διακινέαντος
νὰ διατρέψῃ ἐξ αὐτῆς οἰκίες
του. Εἰδιδάχθη συγχρόνως καὶ
τὰ βέρατικὰ ἀπὸ ἀμαθῆ βέρατον,
βιοθούμενος ἀπὸ τὴν μελέτην
τῶν περὶ τῆς γλῶσσης ταύτης
βιβλίων τοῦ ἀγαθοῦ Ὀλλανδοῦ
Ιερέως. Κατὰ δὲ τὸ 1772 ἔτος
ὁ πατέρας του τὸν διετέλειν εἰς
τὸ Ἀμστελόδαμον ὡς ἀνταπο-
κριτὴν του διετὸν ἐμπόριον τῶν
μεταξωτῶν, ὅπερ εἶχεν εἰς τὸ
λεγόμενον Βεζεζένιον τῆς Σμύρ-
νης. Οἱ ἀδειάντες ἀπειστρέφετο
μὲν τὸν ἐμπόρικὸν βίον ὡς μέγα
ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς
ποθουμένης πατείας· ἔκρινε δὲ
τὸ ταξείδιον τοῦτο εὐτύχημα
μέγα, ἐλπίζων ὅτι ἡ ασχολία
τοῦ ἐμπορίου ἔμελλε νὰ τὸν ἀφί-
νη καιρὸν νὰ ἐνασχολήσῃ εἰς
τὰ γράμματα. Φθάσας εἰς Ἀμ-
στελόδαμον εὗρεν εἰς ἔτερον ιε-

ρέα, φίλον τοῦ ἐν Σμύρνῃ διδα-
σκάλου του, πατρικὴν ὑποδοχὴν,
πάρα τοῦ ὄποιου διὸς τῆς ἐνδι-
μάδος ἐδιδάσκετο τὰ στοιχεῖα
τοῦ Εὐκλείδου, καὶ τὴν λογικὴν
ἐπιστήμην. Μετὰ παρέλευσιν δὲ
ἔξι ἑτῶν ἦν αγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ
εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ ἔφθισεν
όλιγας ἡμέρας μετὰ τὴν πυ-
καὶ τὰν, ἥτις ἀφίνετε μέγα μέ-
ρος τῆς πόλεως, σειομένης περὶ
πλέον καὶ ἀπὸ σεισμόν. Αἱ κοι-
ναὶ δυστυχίαι ἐνωμέναι μὲ τὰς
ἰδίας, ἐπειδὴ ἐπυρπολήθη καὶ
ὁ γονικὸς του οἶκος, τοῦ μετέ-
βαλε τὴν ἀποστροφὴν τῆς μὲ
Τούρκους συγκατοικήσεως, εἰς
τόστιν μελαγχολίαν, ὃστε ἐκιν-
δύνειε νὰ πέσῃ εἰς ἀληθῆ πα-
ραφροσύνην. Οἱ δὲ γονεῖς του ἔ-
τρεφον ἔτι τὴν ἐλπίδα νὰ τὸν
κρατήσωσιν εἴ; τὴν πατρίδα,
καὶ ἐμεταχειρίσθησαν παντοῖους
τρόπους, ἔως καὶ αὐτὸν τοῦ γά-
μου τὸ δέλεαρ νὰ μεταβάλωσι
τὴν γυνώμην του. Βλέποντες δικιας
ὅτι οὐδὲ τοῦτο ἴσχυσε νὰ τὸν
μαλάζῃ, καὶ τὸν μέγαν κίνδυ-
νον τῆς φθειρομένης καθ' ἡμέ-
ραν ὑγείας του, τὸν ἔδωκαν τὴν
ἀδειαν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γαλ-
λίαν ἵνα σπουδάσῃ τὴν ιατρικήν.
Κατευωδώθη εἰς τὸ Μοντπελ-
λιέρον (Montpellier) τὴν 9 ὁ-
κτωβρίου 1782, ὅπου διέτριψεν
ἕξ ἔτη. Οἱ πατέρας του ἀπεβίωσε
κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1783
καὶ ἡ μήτηρ τὸν ἡκολούθησεν
μετὰ γρόνον ἔνα. Τὰ εἰς Μον-
πελλιέρον ἔθοδά του ἐλάμβανεν

ἀπὸ τὴν βοήθειαν τῶν γονέων, συγγενῶν καὶ τοῦ φίλου του διδασκάλου Όλλανδοῦ. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῶν γονέων του ἀπὸ τὴν πώλησιν τῆς ἀνακτορίσθεσσς γάνικῆς οἰκίας καὶ ἀπὸ τοῦ; ἴδιου; του χόρους ἐσυντηρεῖτο. Τελειωθέντων τῶν μηνιμάτων του· ἔλαβε τὸ δίπλωμα καὶ τοῦ δόκτωρος τῆς Ἰατρικῆς καὶ μετέβη εἰς Παρισίους κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1788 ἔτους, συνδευθύνενος μὲν συστατικάς ἐπιστολάς τῷ Καθηγητῷ, καὶ μετ' ὄλγον ἔλαβε χώραν ἢ παράδοξος καὶ πρώτη εἰς τὴν ιστορίαν μεταβολὴ τῆς Γκλλίζς, ἥτις ἔκλονησε δλα τὰ Κράτη τῆς Βύρωπης. Ἡ περίπτωτις αὕτη καὶ ἡ ἐπιθυμία, ἣν ὁ Κοραῆς ἔτρεφε πρὸ πολλοῦ νὰ συνεργήσῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν παιδείαν τῶν δυογενῶν του, τὸν ἐμψύχωσαν νὰ μείνῃ εἰς Παρισίους, καὶ νὰ δώσῃ ὅλην τὴν προσοχήν του εἰς τὴν ἐξάπλωσιν μόνον τῆς παιδείας του ἐθνους του, ἀφίνων καὶ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς Ἰατρικῆς καὶ πάνταν ἄλλην ἀσχολίαν. Πρῶτον δὲ βιβλίον ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν πρὸς δρελος τῆς νεολαίας εἶναι ἡ ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ μετάφρασις τοῦ Βεκκαρίου περὸς ἀμαρτημάτων καὶ ποιηῶν κατὰ τὸ 1802 ἔτος. "Βικτοτε τ' δνομικ τοῦ Κοραῆ ἔγινε γνωστὸν εἰς τὸ Πανελλήνιον. Ἐν τούτοις δὲ μεγαλουργὸς Ναπολέων ἐπεθύμησε τὴν μετάφρασιν τῆς Γεωγραφίας τοῦ

Στράβωνος, καὶ ὁ ποτὲ τοῦ Κοραῆ εἰς τὸ Μαιτπελλιέρον διδάσκαλος τῆς χρυσίας Σαπτάλ (Chaptal) τότε δὲ ὑπουργὸς τῆς Γρατείας ἐπρότεινε μεταφραστὰς τοῦ καιμάνου τὸν Κοραῆν, τὸν La Porte du Theil, καὶ τὸν Γεωγράφον Gosselin, διορήσας εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἑταῖρον μισθὸν τοῦ ἔργου, φρ. 3,000. Κατὰ τὸ 1803 ἔτος ἐπρόσφεραν εἰς τὸν Ναπολέοντα τυπωμένην τὸν πρῶτον τόμον τῆς μεταφράσεώς των. Οὗτος δὲ πρὸ τῆς προσφορᾶς τοῦ διυτέρου, ἐφιλοδωρησαν εἰς ἕκκαστον 2,000 φρ. ὡς σύνταξιν ἐπὶ ζωῆς ἔκτος τοῦ ἑταῖρου μισθοῦ τῶν 3,000 φρ. "Οταν ὁ Κοραῆς ἔλαβε τὴν ἀπροσδόκητον ἀγγελίαν τῆς συντάξεως ταύτης, ὑποπτευόμενος τὰς μεγχλοδωρίας τοῦ Ναπολέοντος, γράψει δὲ διοικεῖται εἰς τὸν Κλογτού, καὶ φοβούμενος, μὴ τὸν ἀναγκάσωσι ποτὲ νὰ φανῇ εὐγνώμων ὑπὲρ τὸ δίκαιον, ἐπεθύμησε νὰ ἔλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν εὑεργετίαν. Μήδινάμενος δμως νὰ τὸ πρόστη μόνος, ἐπρότεινεν εἰς τοὺς συνεργάτας του, δτι, ἐπειδὴ ἡ μετάφρασις τοῦ Στράβωνος ἐμελλε νὰ ἦναι μεχρά, τοὺς ἐσύμφερες νὰ ἀποβάλλουν, ἢ τὸν μισθὸν ἢ τὴν σύνταξιν καὶ τὸ ἐδέχησαν οἱ συνεργάται τοῦ χωρίς ἐναγτίωσεν. "Βγραψαν λοιπὸν κοινῶς καὶ οἱ τρεῖς πρὸς τὸν ὑπουργὸν, παρατούμενοι τὸν ἑταῖρον μισθὸν τῶν 3,000 φρ. καὶ ἀρχούμενοι εἰς

τὴν ἐπὶ ζωῆς σύνταξιν τῶν 2000 φρ. Μετὰ ταῦτα ὑπουργός τις τοῦ Ναπολέοντος ἐπρότεινεν εἰς τὸν Κλαβιέρον (Clavier) καὶ εἰς τὸν Κοραῆν νὰ τοὺς αὐθαδεῖη μὲ δαψιλῆ ἀμοιβὴν ἐτίσιον βιβλιοχρέας (Censeurs), τὸν μὲν πρῶτον διὰ τὰ Λατινοτάτη, τὸν δὲ μεστερον διὰ τὰ 'Ελληνιστή ή Γραικιστή ἐκδιδόμενα βιβλία. Καὶ οἱ δύο φίλοι οὗτοι ἀπέβαλον μὲ φοίκην τὸ πρόσδιλημα. Κατὰ δὲ τὸ αὐτὸν ἔτος τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρώτου τόμου τοῦ Στράβωνος Γαλλιστή, ἥρχιτε νὰ ἐκδίδῃ δαπάνη τῶν Ζωσιμάδων τὴν 'Ελληνικὴν Βιβλιοθήκην. Μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεως τῶν 'Ελλήνων ἐξέδωκε τὰ Πολιτικὰ τοῦ 'Αριστοτέλους μὲ τὴν ἀνωνύμως ἐκδόσιν τῆς Συρβουλῆς τριῶν 'Επισκόπων πρὸς τὸν Πάπαν 'Ιωάννιον τὸν τρίτον. Σκοπὸν εἶχεν ἡ μετάφρασις τοιούτου συγγράμματος τὴν διόρθωσιν καὶ δικαιώσιν ἐν ταυτῷ τῆς Ἀνατολικῆς Εκκλησίας. Κατὰ τὸ 1830 ἔτος ὅταν ἡ Ἐλλάδη συγχθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ἀντιπολίτευσις κατὰ τοῦ Κυβερνήτου Καποδίστριου προσβάλλῃ τὰς πράξεις του, δ. Κοραῆς ἀπατημένος ἀπὸ τὰς ψευδεῖς πληροφορίας τῶν εἰς Παρισίους μαθητευόντων νέων 'Ελλήνων, καὶ ἀπὸ τὰ δοκιματάριαν ἐν Ἰδρᾳ ὁ 'Απόλλων, θεωρησε τὸν Κυβερνήτην ως τύραννον. Τρέφων δὲ ἐκ τῆς

νεότητός του δημοκρατικὰς ἀρχὰς, ἐτόζευσε κατὰ τοῦ Κυβερνήτου θανατηρόρας βέλη εἰς τὸ ὑπὸ τὸ πλαστὸν ὄνομα τοῦ Παρταζῆ ἐκδοθὲν φιλλάδιον. Τὸ μῆσος κατὰ τοῦ Κυβερνήτου, θεωρουμένου ως ἀντιπροσώπου τῆς Ρωσίας, ἐσπρωτεῖς βεβήλως τὸν Κοραῆν νὰ αὔξανεται τὴν ὑπόληψίν του εἰς τὰς τελεταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς του, ἐκδίδων τοσαῦτα ψεύδη, ἀνάξια ἐνὸς σοφοῦ ἀνδρὸς, τὰς ὄπεις δὲν ὑπέγραψεν, ως νὴ ἐφοβεῖτο νὰ κάμη γνωστὸν τ' ὅνομά του. Ο Κοραῆς ἀπεβίωτεν ὑπέργηρως τὴν 6 Απριλίου 1833, ἐτῶν πέντε καὶ ὄγδοηκοντα. Θεωρεῖται δικαίως ως ὁ ἀναμορφωτής τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης, ως πολυγράφος καὶ ως εἰς τῶν σοφωτέρων ἀνδρῶν τῆς ἐνεστώσης ἐκκατονταετηρίδος. Ίδε τὴν Σημείωσιν τῶν ἀριθμῶν 291 καὶ 292, καὶ τοὺς ἀριθμοὺς 295, 313, 323, 335, 363, 391, 417, 454, 469, 487, 504, 532, 546, 567, 568, 632, 661, 676, 711, 717, 718, 738, 739, 740, καὶ 752.

ΚΟΡΕΣΙΟΣ (Γεώργιος). Όιδε τὴν βιογραφίαν τοῦ λογίου ἀνδρὸς τούτου εἰς τὸ Δ'. Ιλέρος τοῦ παρόντος Καταλόγου. Όιδε δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν

ΚΟΡΝΑΡΟΣ (Βιτζέντζος). Κρής, ἐκ τῶν εὐπατριδῶν τῆς πόλεως Σιτίας, καταγομένων ἐκ Βενετίας. Τὸ εἰς Κρητικὴν διά-